

**Žaloba podaná 7. mája 2007 – ThyssenKrupp Elevator/
Komisia****(Vec T-149/07)**

(2007/C 155/60)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: ThyssenKrupp Elevator AG (Düsseldorf, Nemecko)
(v zastúpení: T. Kloze a J. Ziebarth, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločností

Návrhy žalobkyne

- zrušiť napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v ktorom sa týka žalobkyne,
- subsidiárne, primerane znížiť pokutu, ktorá bola solidárne uložená žalobkyňi napadnutým rozhodnutím,
- zaviazat' žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa napadá rozhodnutie Komisie K(2007) 512, konečné znenie, z 21. februára 2007 vo veci COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators. V napadnutom rozhodnutí boli žalobkyňi a ďalším podnikom uložené pokuty za účasť na kartelovej dohode týkajúcej sa montáže a údržby výťahov a eskalátorov v Belgicku, Nemecku a Luxembursku. Podľa názoru Komisie dotknuté podniky porušili článok 81 ES.

Na odôvodnenie svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody:

- nedostatok právomoci Komisie z dôvodu neexistujúceho medzistátneho významu vytykaného miestneho protiprávneho konania,
- porušenie zásady *ne bis in idem*, pretože Komisia ignorovala rozhodnutia vnútroštátnych orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v Belgicku a v Luxembursku, ktoré pred začatím konania rozhodli o amnestii voči žalobkyňi,
- neexistencia podmienok pre solidárnu zodpovednosť žalobkyne spolu s jej dcérskymi spoločnosťami, pretože sa na protiprávnom konaní nezúčastnila, jej dcérske spoločnosti sú právne a pri hospodárskej činnosti nezávislé, ako aj preto, že pre rozšírenie zodpovednosti na žalobkyňu chýba vecné odôvodnenie,
- neprimeranosť východiskových súm pre výpočet výšky pokuty v porovnaní so skutočne dotknutým objemom trhu,
- neprimeranosť násobku pre odrádzanie, pretože tento sa značne odchyľuje od zaobchádzania s inými podnikmi porovnateľnej veľkosti v porovnateľných prípadoch, o ktorých bolo rozhodnuté v rovnakej dobe,
- neodôvodnenosť prirážky za opakujúce sa protiprávne konanie v rámci výpočtu pokuty, z dôvodu právnych omylov pri zohľadnení predchádzajúcich pokút,

- porušenie článku 23 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1/2003 ⁽¹⁾, pretože v súvislosti s maximálnou výškou pokuty, ktorá je stanovená na 10 % obratu podniku, sa malo vychádzať len z obratu dotknutých dcérskych spoločností,
- právne chybné uplatnenie oznámenia o oslobodení od pokút a znížení pokút ⁽²⁾, pretože pridaná hodnota spolupráce zo strany žalobkyne nebola dostatočne zohľadnená.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mím. vyd. 08/002, s. 205).

⁽²⁾ Oznámenie Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, s. 3; Mím. vyd. 08/002, s. 155).

Žaloba podaná 7. mája 2007 – ThyssenKrupp/Komisia**(Vec T-150/07)**

(2007/C 155/61)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: ThyssenKrupp AG (Duisburg a Essen, Nemecko)
(v zastúpení: M. Klusmann a S. Thomas, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločností

Návrhy žalobkyne

- zrušiť napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v ktorom sa týka žalobkyne,
- subsidiárne, primerane znížiť pokutu, ktorá bola solidárne uložená žalobkyňi napadnutým rozhodnutím,
- zaviazat' žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa napadá rozhodnutie Komisie K(2007) 512, konečné znenie, z 21. februára 2007 vo veci COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators. V napadnutom rozhodnutí boli žalobkyňi a ďalším podnikom uložené pokuty za účasť na kartelovej dohode týkajúcej sa montáže a údržby výťahov a eskalátorov v Belgicku, Nemecku, Luxembursku a Holandsku. Podľa názoru Komisie dotknuté podniky porušili článok 81 ES.

Na odôvodnenie svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody:

- nedostatok právomoci Komisie z dôvodu neexistujúceho medzistátneho významu vytykaného miestneho protiprávneho konania,

- porušenie zásady *ne bis in idem*, pretože Komisia ignorovala rozhodnutia vnútroštátnych orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v Belgicku, Luxembursku a Holandsku, ktoré pred začatím konania rozhodli o amnestii voči žalobkyňi,
- neexistencia podmienok pre solidárnu zodpovednosť žalobkyne spolu s jej dcérskymi spoločnosťami, pretože sa na protiprávnom konaní nezúčastnila, jej dcérske spoločnosti sú právne a pri hospodárskej činnosti nezávislé, ako aj preto, že pre rozšírenie zodpovednosti na žalobkyňu chýba vecné odôvodnenie,
- neprimeranosť východiskových súm pre výpočet výšky pokuty v porovnaní so skutočne dotknutým objemom trhu,
- neprimeranosť násobku pre odrádzanie, pretože tento sa značne odchyľuje od zaobchádzania s inými podnikmi porovnateľnej veľkosti v porovnateľných prípadoch, o ktorých bolo rozhodnuté v rovnakej dobe,
- neodôvodnenosť prirážky za opakujúce sa protiprávne konanie v rámci výpočtu pokuty, z dôvodu právnych omylov pri zohľadnení predchádzajúcich pokút,
- porušenie článku 23 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1/2003 (¹), pretože v súvislosti s maximálnou výškou pokuty, ktorá je stanovená na 10 % obratu podniku, sa malo vychádzať len z obratu dotknutých dcérskych spoločností,
- právne chybné uplatnenie oznámenia o oslobodení od pokút a znížení pokút (²), pretože pridaná hodnota spolupráce zo strany žalobkyne vo všetkých štyroch dotknutých krajinách nebola dostatočne zohľadnená.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

(²) Oznámenie Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155).

Žaloba podaná 8. mája 2007 – KONE a i./Komisia

(Vec T-151/07)

(2007/C 155/62)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: KONE Corp. (Helsinki, Fínsko), KONE GmbH (Hannover, Nemecko) a KONE BV (Haag, Holandsko) (v zastúpení: T. Vinje, solicitor, D. Paemen, J. Schindler, B. Nijs, advokáti, J. Flynn, QC, a D. Scannel, barrister)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkýň

- zrušiť článok 2 ods. 2 rozhodnutia v rozsahu, v ktorom uložil pokutu KONE Corp. a KONE GmbH a buď neuložiť žiadnu pokutu alebo uložiť pokutu nižšiu ako je tá, ktorú uložila Komisia,
- zrušiť článok 2 ods. 4 rozhodnutia v rozsahu, v ktorom uložil pokutu KONE Corporation a KONE BV a buď neuložiť žiadnu pokutu alebo uložiť pokutu nižšiu ako je tá, ktorú uložila Komisia,
- zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyne žiadajú podľa článku 230 ES čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie K(2007) 512, konečné znenie, z 21. februára 2007 (vec COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators), ktorým bolo rozhodnuté, že žalobkyne spolu s ďalšími podnikmi nesú zodpovednosť za účasť na štyroch jednotlivých, rozsiahlych a pokračujúcich konaniach porušujúcich článok 81 ES ods. 1 tým, že si rozdelili trhy manipuláciami pri verejnom zaobstarávaní alebo uzatváraní zmlúv týkajúcich sa kúpy, montáže, údržby a modernizácie výťahov a eskalátorov.

Žalobkyne, KONE Corporation a jej dcérske spoločnosti KONE GmbH a KONE BV, napádajú príslušné rozhodnutie len v tom rozsahu, v ktorom uložil pokuty spoločnosti KONE ako celku za jej účasť na porušovaní predpisov v Nemecku a v Holandsku.

Pokiaľ ide o porušovanie predpisov v Nemecku, žalobkyne uvádzajú, že Komisia nesprávne určila výšku pokuty. Žalobkyne tvrdia po prvé, že Komisia nesprávne použila oznámenie o oslobodení od pokút a znížení pokút (¹), pretože: i) mala KONE buď podľa bodu 8 písm. a) a b) uvedeného oznámenia priznať oslobodenie, alebo ii) mala pokutu udelenú žalobkyňiam znížiť v súlade s posledným odsekom bodu 23 uvedeného oznámenia.

Žalobkyne tvrdia po druhé, že Komisia nesprávne použila usmernenia k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 Zmluvy o ESÚO z roku 1998 (²) (ďalej len „usmernenia z roku 1998“), pretože: i) pri stanovovaní pokuty nezohľadnila veľkosť dotknutého trhu a ii) nezohľadnila primerane, že žalobkyne nepopierali skutkové okolnosti, čo je zrejme z toho, že za tento ich príspevok im znížila pokutu len o 1 %.

Žalobkyne tvrdia po tretie, že Komisia porušila základné zásady práva Spoločenstva, pretože: i) v rozpore so zásadou ochrany legitímnej dôvery neinformovala v dostatočnom predstihu, že oslobodenie nie je možné; ii) v rozpore so zásadou rovnosti zaobchádzania tým, že so žiadateľmi o oslobodenie od pokút zaobchádzala v porovnateľných situáciách rozdielne a iii) porušila práva žalobkýň na obhajobu tým, že odoprela prístup k písomnostiam.